

Sairaanhoitajadiakonissa-koulutus alkoi Ivalossa

–Sairaanhoitajadiakonissa-koulutuksen alkaminen Ivalossa on siunaus Suomen kansalle ja kirkolle. Se on vihreä oksa maailmassa, jossa muutoin riittää sammumista ja kuihtumista.

Näin totesi piispa Samuel Salmi sairaanhoitajadiakonissa-koulutuksen avajaistilaisuuden messussa Ivalossa.

Piispa Salmi muistutti, että koulutuksen alkaminen on suuri kiitoksen aihe aikana, jolloin

koulutuksia enemmänkin su-pistetaan.

Hänen mukaansa koulutuksen yksi tärkeä asia on se, että se vahvistaa saamen kielen asemaa. Saamelaiset voivat asioida sairaanhoitajadiakonissa-koulutuksen kanssa omalla äidinkielellään ja etenkin ikäihmisille on tärkeää, että he voivat hoitaa asioita ihmisen kanssa, johon saa yhteyden oman kielen avulla.

Piispa Salmi uskoi koulu-

tuksen tarkoittavan sitäkin, että saamen kieli kehittyy sen avulla hoitoalan kielenä tämän päivän tarpeisiin.

Hiippakuntadekaani Kari Ruotsalainen totesi opiskelijoiden tutustuvan opintojensa aikana sellaisiin termeihin kuin potilas ja asiakas. Hän muistutti, että sairaanhoitajadiakonissat joutuvat tutustumaan myös sellaiseen termiin kuin lähimmäinen.

–Se ei ole vain ammatillinen termi, se on sana, joka noussee kristillisen uskon ytimestä. Teidän koulutuksessa ei ole kysymys vain teknisestä oppimisesta. Sairaanhoitajadiakonissan koulutuksessa teidät haastetaan pohtimaan myös elämän kriisejä ja elämäntilanteita.

SAKK:n rehtori Liisa Holmberg piti korkeakoulutuksen saamista saamelaisalueelle erittäin tärkeänä.

–Tämä avajaispäivä on historiallinen päivä Saamelaisalueen koulutuskeskuksessa. Meillä on alkamassa sairaanhoitajadiakonissa-koulutus ensimmäistä kertaa saamenmaalla. Tämä on historiallista myös sen vuoksi, että ensimmäisen kerran meidän koulun historian aikana koulutuksen tulee avamaan hiippakunnan piispa pitämällä messun. Tämä on valtavan suuri kunnia meille.

Rehtori Holmberg kertoi, että koulutusta on kaivattu Inariin jo monia vuosia. Sami Soster-yhdistys on pitänyt asiaa esillä vuosikymmeniä. Saamelaiskäräjät on yrittänyt hoputtaa ja Inarin ja Utsjoen kunnat ovat tiedustelleet, milloin koulutus mahtaa alkaa.

–Ja ihan viimeiset vuodet myös kirkon piiristä on tullut yhteydenottoja. Kaikilla oli sama viesti. Tarvitaan sairaanhoitajia ja tarvitaan kirkon työntekijöitä saamelaisalueelle. Tämän koulutuksen osalta ensimmäinen kokous pidettiin viisi vuotta sitten Inarissa, jossa oli koolla laaja joukko väkeä. Sitä oli SAKK:sta, kirkon piiristä, DIAK-korkeakoulusta, Inarin kunnasta ja Sami Sosterilta.

Kokouksessa pohdittiin erilaisia mahdollisuuksia järjestää sairaanhoitajadiakonissa-koulutusta saamelaisalueelle. Kaikki halusivat korkeakoulutuksen, joka olisi saamelaisalueella ja

Kuva Ulla Isotalo.

ottaisi huomioon saamelaiskulttuurin, kielen ja elinolosuhteet.

Holmbergin mukaan koulutuksesta kuuluu suurin kiitos DIAK-ammattikorkeakoululle, jossa ennakkoluulottomasti ja pyyteettömästi tehtiin päätös, että tällainen koulutus järjestetään kampusalueen ulkopuolelle. Siihen päätettiin hakea lisärahoitusta EU:lta, jotta mukaan saadaan kulttuurisensitiivisyys.

Rehtori Liisa Holmberg korosti, että piispa Samuel Salmen tuki on ollut erittäin tärkeää kaikille suunnittelu- ja valmistelutyötä tekeville.

–Oulun hiippakunta ja sielä Erva Niittyvuopio ovat myös olleet tärkeitä tukijoita. Kiitos kuuluu myös DIAK-ammattikorkeakoulun koko koneistolle, Sami Sosterille ja Ristenrauna Maggalle. Saamelaiskäräjien Pia Ruotsalalle kuuluu kiitos vahvasta panoksesta opetus-suunnittelutyössä. Inarin kunta ja seurakunta ovat olleet tärkeitä kumppaneita matkan varrella. Lisäksi haluan kiittää meidän omaa henkilökuntaa, Leena Kiviniemi joukkoinen on uuras-tanut tämän eteen.

Holmbergin mukaan on tärkeää, että nyt luodaan malli, jolla koulutetaan sairaanhoitajadiakonissa-koulutusta kulttuurisensitiivisellä tavalla eli koulutukseen on sisällytetty viisi opintopistettä kieltä ja kulttuuria ja 10 opintopistettä saamen kieltä.

–Ja monimuotoisuus- eli virtuaaliopetusta on paljon. Uskon, että tällä mallilla pystymme saamaan paljon lisää muunkinlaista yliopisto- ja korkeakoulutusta saamelaisalueelle.

Avajaistilaisuudessa rehtori

–Olemme Diakonia-ammattikorkeakoulussa ottaneet toimintamme tavoitteeksi osallisuuden vahvistamisen yhteisössä ja yhteiskunnassa. Siihen liittyen olemme toteuttaneet useita koulutuksia kampuksiemme ulkopuolella, sielä missä koulutukselle on tarvetta ja mihin on helppo osallistua myös kotoa käsin, rehtori Jorma Niemelä kertoi sairaanhoitajadiakonissa-koulutuksen avajaisissa Ivalossa.

SAKK:n rehtori Liisa Holmberg kantoi ristiä jumalanpalveluksessa. Avajaispuheessaan hän muistutti, että koulutukseen oli valtava määrä hakijoita ja heistä parhaat valittiin.

Holmberg muistutti, että kaikki ovat tulleet tilaisuuteen opiskelijoiden vuoksi.

–Teidän vuoksi olemme täällä. Sairaanhoitajadiakonissa-koulutuksen työ on rakkautta. Te annatte, te autatte. Se työ on ihmisten palvelua. Se on tärkeintä mitä ihminen voi elämäs-

sä tehdä.

Ivalossa sairaanhoitajadiakonissa-koulutuksen opinnot aloitti 15 opiskelijaa. Koulutus järjestetään Oulun Diakonia-ammattikorkeakoulun ja SAKK:n yhteistyönä.

Jaakko Peltomaa

Lähihoitaja Heidi Rasmus: Sitä oppii, jos on motivoitunut

–Koulutuksen päätavoite on tuottaa sairaanhoitajadiakonissa-koulutusta saamelaisalueelle. Se sopii minulle, sillä haluan elää ja tehdä töitä täällä pohjoisessa, sanoo Heidi Rasmus.

Ivalolainen lähihoitaja Heidi Rasmus, 32 vuotta, valmistui lähihoitajaksi oppisopimuksella Lapin ammattiopistosta vuosi sitten. Sen jälkeen Heidi jäikin äitiyslomalta ja huomasi äitiysloman aikana, että Ivalossa alkaa sairaanhoitajadiakonissa-koulutus.

–Innostuin asiasta heti. Minusta tämä vaikutti upealta mahdollisuudelta, kun saisi opiskella Ivalossa, samalla paikkakunnalla missä on perhe. Olen aina haaveillut sairaanhoitajan opinnoista ja kun nyt on kysymyksessä sairaanhoitajadiakonissa, niin uskon, että opinnoissa on enemmän syvyyttä. Hoitajan työ on työkseen tekemisissä elämän ja kuoleman kanssa, pohtii Heidi.

Heidi Rasmus on varautunut siihen, että edessä on neljä vuotta tiivistä opiskelua ja melkoista ajankäytön sovittamista perheen kanssa.

–Ehkä lähihoitajan koulutuksen ansiosta opiskeluaika voisi olla tosin tuollaiset kolme ja puoli vuotta. Tulevat vuodet eivät sillä tavalla jännitä, koska on tuoretta kokemusta opiskelusta. Ja motiivi on kova. Ihminen varmasti oppii, jos hänellä on halu oppia, hän uskoo.

Heidin mukaan kotiväki on luvannut tukea opinnoissa ja yrittäjäpuoliselle oli heti selvää, että jos koulutus kerän kiinnostaa, niin siihen pitää tarttua.

JP